

विषये उत्तरफाल्गुनीचतुर्थे । “इतो हस्ति-
रथं दत्त्वा चतुर्थं क्षत्रपोषितः । नरक्षरति दुर्गाणि
क्षुरधारां च पर्वतान् । चतुर्थं क्षत्रं, चतुर्भिर्हस्तिभिर्बुद्धम् ।
“चित्रायां हवमं दत्त्वा पुण्याङ्गाङ्गां च भारत ।। चर-
त्स्वप्सरसां लोके रमते गन्धर्वे वने” । पुण्याङ्गाङ्गामिति
सुभक्तवचनचित्तमरीरां धेनुमित्यर्थः । “स्वातीष्वध धनं
दत्त्वा यद्विदितमनात्मनः । प्राप्नोति लोकान् सुशुभा-
नि चैव महाशयः । विद्यायाः कामनया च धेनुं दत्त्वाप्य
हृष्येदाम् । समावृष्टं यच्छतं सधान्यं यस्त्वसंयुतम्” ।
प्रावृष्टो युगान्तरचातम् । “पितृन् देवांश्च प्रीणाति प्रेत्य
कामन्त्यमश्नुते । न च दुर्गाण्यप्राप्नोति स्वर्गलोकं च
गच्छति । दत्त्वा यद्योक्तं विप्रेभ्यो हस्तिमिष्टा स विन्दति ।
नारकीवांश्च स ह्येवाप्राप्नोतीति विनिश्चयः । अतुल्यपात्र
प्राधारवक्षोत्तरक्षपोषितः । दत्त्वा युगगतं चापि नरः
स्वर्गे नश्यते” । प्राधारः प्रवारपटः, वक्षोत्तरं
परिधानवस्त्रादिकम् । “काष्ठशक्रान् विप्रेभ्यो दत्त्वा
मर्त्यः समूहकम् । ज्येष्ठायां ऋतुसुखाद्य गति-
मिष्टाञ्च गच्छति । मूले मूलफलं दत्त्वा ब्राह्मणेभ्यः
वधाहितः । स्वपितृन् प्रीणयेदेव गतिमिष्टाञ्च गच्छति ।
अथ पूर्वाषाढाक्षरं दक्षिणाश्विपोषितः । कुलदत्तोप-
व्यक्ते ब्राह्मणे वेदपारणे । प्रदाय जायते अत्रकुले
बहुपुत्राकुले । पुत्रपौत्रैः परिहृतः पशुमान् धनवा-
न्तथा । उदमन्यं सर्वर्षिकं प्रभूतमधुक्रान्तम् ।
दक्षोत्तराक्षाभाक्षरं सर्वलोकानवाप्नुयात्” । उदमन्यः
उदकमिक्षाः सक्तवः । क्रान्तं हृष्यण्डविकारः ।
“दुग्धन्वभिक्षितो योगे दत्त्वा मनुजतस्तु तम् । धर्मनिष्ठो
समीक्षितः स्वर्गलोके नश्यते” । अयमर्थः । उत्तरा-
क्षाक्षरं चतुर्थपादः अयमस्याद्यवटिकाचतुर्थयमभि-
क्षिप्तयोगः । “अयमे कम्बलं दत्त्वा वस्त्रान्तरितमेव च ।
अतेन याति यानेन स्वर्गलोकानसंहतान् । गोप्रयुक्तं
धनिष्ठाञ्च यानं दत्त्वा समाहितः । यस्त्वमक्षिप्तं दत्त्वा
प्रेत्य राज्ञः प्रपद्यते । गन्धं शतभिषायोगे दत्त्वा
शाश्वचन्दनम् । प्राप्नोत्यप्सरसां लोकं प्रेत्य गन्धर्व
शाश्वतान् । पूर्वभाष्यपदायोगे राजमाषान् प्रदाय वै ।
सर्वभक्ष्यफलमेतः स वै प्रेत्य सुखी भवेत् । चौरभ-
क्षत्तयायोगे यस्तु मांसं प्रयच्छति । पितृन् प्रीणाति
सकलान् प्रेत्यान्त्यं समश्नुते” । उत्तराक्षो, मेघक्षर
वांसरीभक्षम् । “कांक्षोपदोहनीं धेनुं देवत्यां यः प्र-
-

कृति । स प्रेत्य कामानादाय दातारक्षपतिवति ।
रथमश्चमयायुक्तं दत्त्वाक्षिप्त्वा नरोत्तमः । चक्षुश्चर-
व्यक्ते वर्षकी जायते कुले । भरणीषु विजातिभ्य-
क्षिप्तधेनुं प्रदाय वै । गाः प्रकृताश्च प्राप्नोति नरः प्रेत्य
यक्षतथा । भीष्म उवाच । इत्येव लक्षणोद्देशः प्रोक्तो
नक्षत्रयोगतः । देवत्या नारदेनेह स्तुताभ्यः चाऽऽश्वीदि-
दम्” । विष्णुधर्मोत्तरे “क्षत्रिकाञ्च सुवर्णस्य दानं बहु-
फलं कृतम् । रक्तवस्त्रस्य रौहिण्यां सौम्ये भे उवचस्य
च । लघुरस्य तथाप्रांवासादित्ये रजतस्य च । हतस्य
तु तथा पुत्रो गन्तवानास्य सर्वमेव ८ । तिष्ठानाञ्च तथा
पैत्ये १० प्रियगोर्भगदैवते ११ आर्यमुखे १२ चाण्डपुषानां
सावित्रे १३ पायसस्य तु । चित्रायां पितृवस्त्राणां सक्तूनां
वायुदैवते १५ ऐन्द्राण्ये १६ चैव लोहानां मैत्रे १७ मान्य-
फलस्य च । लवस्य च तथा शाक्रो १८ मूले मूलफलस्य च ।
ऐन्दवं मनुयुक्तस्य दानमाप्ये २० महाफलम् । विश्वेश्वरे २२
ऽक्षपानस्य अयमे वसनस्य च । धान्यस्य वासवे २३ विषा
वाहणे २४ चौषधस्य च । आर्जुने २५ पुराणबीजानां सत्यानां
तदनन्तरे २६ । गोरानां तथा पौष्णे २७ क्षानानामथ-
वाश्विने । तिष्ठानाञ्च सदा दानं भरणीषु महाफलम्” ।
नक्षत्रनाथ पु० ६३० । १ चन्द्रे “नक्षत्रनाथः ससुपाजगाम”
हरिवं० ११७ अ० “नक्षत्रनाथांश्चरितारविन्दे” रघुः ।
तस्य नक्षत्राधिपतदक्षततात्रित्यादि नाशत्वात् तथात्तम् ।
नक्षत्रनेमि पु० नक्षत्रस्य तक्षकस्य नेमिरिव । १ भुवतारके
२ चन्द्रे श्रेयसां च हेमच० । ४ विष्णो “नक्षत्रनेमिर्नक्षत्री
क्षमः क्षामः समीह्नः” विष्णुसं० । “शिशुमारस्य ज्योति-
श्चक्रस्य नेमिवत् प्रवर्षको हृदयस्थिता” विष्णुरिति कथितो
नक्षत्रनेमिः शिशुमारवर्चने “विष्णुर्हृदयमिति श्रुतेः” भा०
नक्षत्रपति पु० नक्षत्रं पति पा-डति । चन्द्रे शब्दार्थवि० ।
नक्षत्रपक्षादयोऽप्यत्र ।
नक्षत्रपथ पु० नक्षत्रोपवक्षितः पन्थाः अच् सभा- । नक्षत्र-
चक्रस्य भ्रमणपथः । नक्षत्रमार्गादयोऽप्यत्र “अतीत-
नक्षत्रपथानि यत्” भावः । खगोलशब्दे दृश्यम् ।
नक्षत्रपदयोग पु० “मेघगे भास्करे प्रथे शीतगौ खोज्जे यमे ।
नक्षत्रपदयोगोऽयं शत्रु मेघानिचोयथा” ज्योतिषज्ञे राक्षं
मुपयात्माङ्गयोगभेदे ।
नक्षत्रपुरुष पु० नक्षत्रैरेवाङ्गविशेषैः पुरुष इव । नक्षत्र-
विशेषैरङ्गविशेषात्मकैः तन्नामकतात्मे पुरुषे यस्य
वृताङ्गता त्रतनिमित्तकात्तस्य ह० सं० १५५ अ० उक्तो यथा